

מקור המאמר בזוהר פרשת יתרו דף ז ע"א
השบท היא עדות על אמונה הבריאה

**זכור את יום השפט, לקבל לא תענה ברעך עד
שקר.** דאמר ר' יוסף, שפט סהרותא אקרי.
**ובעי בר נש לסתרא על הא דכתיב כי ששת ימים
עשה יי' וגוז.** ושפט כלוא (נ"א סהרותא) כלוא. ואמר
ר' יוסף, מאי דכתיב, (מיכה ז) תתן אמרת ליעקב, במה
דאת אמר (שמות ל) ושמרו בני ישראל את השפט,
ומאן דאסחד שקר, מושקר בשפט, זה
סהרותא רקשות, ומאן דמשקר בשפט, מושקר
באורייתא כלוא. ובגין זה, הא בהא פלייא.
בשבט, שהוא עדות אמרת.ומי שמשקר בשפט - משקר בכל התורה. ומשום מה זה בזה
תלי.

זכור את יום השבת - בנגד
לא תענה ברעך עד שקר.
שאמר רבי יוסף, שפט
נקראת עדות, וצריך האדם
להעיד על זה, שכתבוב כי
ששת ימים עשה ה' וגוז.
ושפט כל (עדות) של הכל.
ואמר רבי יוסף, מה שכתבוב
(מיכה ז) תתן אמרת ליעקב, כמו
שנאמר (שמות לא) ושמרו בני
ישראל את השפט, וכי
שמצד שקר - משקר
בשבט, שהוא עדות אמרת.
תלי.

ספר אור הזוהר (עמוד 201)

כד) האם ללמד קבלת הרמ"ק או קבלת האר"י

חסידים מספרים, שפעם ניכנס אדם שנראה רחוק מאד מן החסידות, לבישו ומראוו באחד ממשליכיו
ברלין, אל האדמו"ר רב שמחה בונימ מפשיסחא, שהיה נקרא בפי בני דורו "חכם האדמו"רים" ובין
תלמידיו נמנים גודלי האמה המפרסמים, ביןיהם האדמו"ר ה"שער" מקוזק, האדמו"ר בעל חדוש
הרי"מ, ועוד רבים.

תמהו החסידים מאה, מה לאדם זה בבית רבם? נדרקו החסידים ונכנסו אחוריו לשמע מה תחיה
שאלתו. והנה הוא פותח ושולאל את האדמו"ר מפשיסחא: מציעים לו שני שודכים, האחת מיחסת
אך אינה יפה והשני יפה אך אינה מיחסת, ואני ידע בפה לבחור. והאדמו"ר משבוב: היפה - הרי
היא יפה. בלומר, הרב פוסף לבחור ביפה.

אותו אדם אינו משתהה, נוטל ברכות פרה מהאדמו"ר וכבר הוא יוצא מתרונו של הרב. החסידים
תמהים מאד, השללה נראית בעיניהם פונה, ועוד יותר התשובה של הרב.

למראה עיניהם המשתחאות נעה הרב ואמր: אדם זה הנה צדק נסתר, ושאלתו היהה: איךו שיטת
קבלה ילמה, האם קבלת הרמ"ק שהנה מיחסת - משועם שכך למדו הדורות הקדומים, אך אינה יפה
ועמיקה בקבלת האר"י, או יבחר בקבלת האר"י שהנה יפה ומפערמה, אך היא חדרה ייחסת ואינה
מיחסת בקבלת הרמ"ק. עניתו לו - המשיך הרב לחשביו - כי יבחר ללמד קבלת האר"י.